

פרשת פנחס

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן (כה, יא)

טעם נוסף לייחוסו של פינחס אחר אהרן

וברש"י כתב לבאר מפני מה בא הכתוב וייחס את פינחס אחר אהרן, עיין שם.

ונראה לומר בזה עוד, דהנה בגמרא בזבחים (קא, ב) הקשו, שאם משה רבינו היה כהן גדול, מפני מה לא ראה את נגעי מרים. ותירצו שם: שאני מראות נגעים, דאהרן ובניו כתובים בפרשה.

ומבואר מזה, שבמראות נגעים אין די בעצם דין כהונה, אלא בעינן שיהיה בכלל "אהרן ובניו". כלומר, יש דינים בכהונה שאינם תלויים רק בעצם שם כהן, אלא דווקא בכהונה הבאה מכח ייחוס אהרן ובניו.

ולפי זה יש לומר, דפינחס, מאחר שזכה לכהונה לא מכח ייחוסו בלבד אלא בזכות מעשהו, שקינא קנאת ה', היה מקום לומר שאין כהונתו מועילה לעניינים התלויים דווקא ב"אהרן ובניו", כגון ראיית מראות נגעים. דלזה בעינן כהונה הבאה מכח אהרן דווקא.

לכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרן, ללמדנו שלא ניתנה לו כהונה חלקית בלבד, אלא כהונה גמורה לכל דיניה. ואף על פי שזכה לכהונה מכח מעשהו, מכל מקום נתעלה ונכלל בכלל זרע אהרן לענין כל דיני כהונה, ואף לדינים התלויים ב"אהרן ובניו", כמראות נגעים.

מקור: מציון מכלל יופי